

Sygnatura akt I C 86/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 09 listopada 2021 r.

Sąd Rejonowy w Sopocie, I Wydział Cywilny, w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Anna Potyraj

Protokolant: Katarzyna Dąbrowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 09 listopada 2021 roku w S.

sprawy z powództwa M. R. (1) i A. R.

przeciwko (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S.

o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności

I. pozbawia wykonalności tytuł wykonawczy w postaci prawomocnego nakazu zapłaty, wydanego przez Sąd Rejonowy w Świdnicy VI Wydział Grodzki z dnia 07 lutego 2007 roku w sprawie o sygnaturze akt VI Nc 118/07, zaopatrzonego w klauzulę wykonalności postanowieniem Sądu Rejonowego w Świdnicy I Wydział Cywilny z dnia 24 czerwca 2016 roku w sprawie I Co 920/16 z zaznaczeniem przejścia obowiązku na M. R. (1) i A. R. i z zaznaczeniem przejścia uprawnień na rzecz (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S., w części obejmującej obowiązek zapłaty:

a) odsetek umownych od kwoty 1635,84 zł za okres od dnia 08 marca 2007 roku do dnia 31 maja 2013 roku,

b) odsetek ustawowych od kwoty 261,57 zł za okres od dnia 08 marca 2007 roku do dnia 31 maja 2013 roku,

w zakresie w jakim suma powyższych odsetek przekracza kwotę 1381,99 zł;

II. zasądza od pozwanej (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S. solidarnie na rzecz powodów M. R. (1) i A. R. kwotę 1117 zł (tysiąc sto siedemnaście złotych) z tytułu zwrotu kosztów procesu z odsetkami w wysokości odsetek ustawowych za opóźnieniu w spełnieniu świadczenia pieniężnego za czas od uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty.

Sygnatura akt I C 86/21

UZASADNIENIE

Powodowie M. R. (1) i A. R. wnieśli o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego w postaci nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym wydanego przez sąd Rejonowy w Świdnicy VI Wydział Grodzki z dnia 07 lutego 2007 r. sygn. akt VI Nc 118/07, zaopatrzonego w klauzulę wykonalności postanowieniem Sądu Rejonowego w Świdnicy z dnia 24 czerwca 2016 r. sygn. akt I Co 920/16 w części tj. w zakresie odsetek od kwot:

II. 1.635,84 zł za okres od 08 marca 2007 r. do 31 maja 2013 r.,

III. 261,57 zł za okres od 08 marca 2007 r. do 31 maja 2013 r.

ponad kwotę 1.381,99 zł.

Nadto, powodowie wnieśli o zasądzenie od pozwanego na rzecz każdego z powodów kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, iż prawomocnym nakazem zapłaty z dnia 07 lutego 2007 r. zasądono od powódki na rzecz Spółdzielczej Kasy Oszczędnościowo – Kredytowej im. F. S. w G. kwotę 1.897,41 zł wraz z odsetkami umownymi zmiennymi liczonymi zgodnie z § 24 Regulaminu (...), których wysokość w chwili wniesienia pozwu wynosiła 40 % w stosunku rocznym liczonymi od dnia 02.02.2007 r. do dnia zapłaty oraz odsetkami ustawowymi liczonymi od kwoty 261,57 zł od dnia 07.02.2007 r. do dnia zapłaty oraz kosztami procesu. Od 2007 r. toczyło się postępowanie egzekucyjne przeciwko poprzednikowi prawnemu powodów z wniosku (...) im. (...) w G.. Postanowieniem Komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym w Świdnicy A. S. z dnia 04.07.2013 r. w sprawie Km 1361/07 zakończono postępowanie egzekucyjne poprzez jego umorzenie na podstawie art. 823 k.p.c. W postępowaniu egzekucyjnym prowadzonym pod sygn. Km 1361/17 wyegzekwowano od dłużniczki kwotę 1.981,99 zł. Postanowieniem Sądu Rejonowego w Świdnicy z dnia 28.04.2014 r. sygn. I Ns 231/14 stwierdzono, że spadek po zmarłej w dniu 29.05.2012 r. w Ś. M. R. (2) na podstawie ustawy nabyli mąż A. R. i córka M. R. (1) po 1/2 części spadku każde z nich z dobrodziejstwem inwentarza. Postanowieniem Sądu Rejonowego z dnia 24 czerwca 2016 r. I Co 920/16 nadano klauzulę wykonalności nakazowi zapłaty z dnia 07.02.2007 r. VI Nc 118/07 na rzecz następcy prawnego pierwotnego wierzyciela – (...) Sp. z o.o. w S., przeciwko dłużnikom M. R. (1) i A. R. jako spadkobiercom M. R. (2). Mając na względzie powyższy stan faktyczny strona powodowa podniosła, że przedawnieniu uległy odsetki za okres od dnia następującego po uprawomocnieniu się nakazu zapłaty do dnia przypadającego 3 lata wstecz od dnia poprzedzającego dzień złożenia wniosku o nadanie klauzuli wykonalności na rzecz (...) Sp. z o.o. w S., która to czynność stanowiła przerwanie biegu przedawnienia roszczenia.

(pozew – k. 4-9)

W odpowiedzi na pozew, pozwana wniosła o oddalenie powództwa oraz zasądzenie od powodów solidarnie na rzecz pozwanej kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych wraz z odsetkami w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego, za czas od uprawomocnienia się orzeczenia do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu wskazano, iż zarzut przedawnienia podniesiony przez powodów pozostaje niezasadny. W niniejszej sprawie zastosowanie ma 10-letni termin przedawnienia roszczenia. Po każdym przerwaniu przedawnienia biegnie ono na nowo. Pozwana podkreśliła, iż nie tylko złożenie wniosku egzekucyjnego przerywa bieg przedawnienia, ale też wniosku o nadanie klauzuli wykonalności – tak roszczenia głównego, jak i odsetek, a przedawnienie biegnie na nowo. Także wniosek o stwierdzenie nabycia spadku należy do czynności, które przerywają bieg terminu przedawnienia. Przedkładając powyższe na istniejący w tej sprawie stan faktyczny pozwana wskazała, że nakaz zapłaty wydano w dniu 07.02.2007 r. a wierzyciel podjął szereg czynności, które przerwały bieg przedawnienia. Pozwana podkreśliła, iż z zawnioskowanych przez nią dowodów wynika, że wnioski w postępowaniu klauzulowym i egzekucyjnym przeciwko poprzednikowi prawnemu powodów i powodom zostały złożone, w toku postępowania egzekucyjnego nie stwierdzono braków formalnych, nie wzywano o usunięcie braków, nie doszło do zwrotu wniosku – co skutkowało jego bezskutecznością. Zatem stwierdzić należy, że kolejne czynności podejmowane przez wierzyciela skutkowały przerwami biegu przedawnienia. Tym samym roszczenie w zakresie należności głównej, kosztów procesu oraz odsetek wymagalnych w okresie poprzedzającym wydanie nakazu zapłaty oraz odsetek nie przedawniły się.

Pozwana zakwestionowała także żądanie powodów w zakresie zasądzenia na rzecz każdego z nich kosztów postępowania w postaci kosztów zastępstwa procesowego.

(odpowiedź na pozew – k. 55-58)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Nakazem zapłaty z dnia 07 lutego 2007 r. Sąd Rejonowy w Świdnicy VI Wydział Grodzki w sprawie o sygnaturze akt VI Nc 118/07 z powództwa Spółdzielczej Kasy Oszczędnościowo-Kredytowej im. F. S. w G. orzekł, że pozwana M. R. (2) w ciągu dwóch tygodni od doręczenia niniejszego nakazu zapłaty powinna zapłacić stronie powodowej - Spółdzielczej Kasie Oszczędnościowo-Kredytowej im. F. S. w G. kwotę 1.897, 41 zł wraz z odsetkami:

- umownymi zmiennymi liczoną zgodnie z §24 Regulaminu (...), których wysokość w chwili wniesienia pozwu wynosiła 40% w stosunku rocznym, liczoną od kwoty 1.635,84 zł od dnia 02 lutego 2007 r. do dnia zapłaty,
- ustawowymi liczoną od kwoty 261,57 zł od dnia 02 lutego 2007 r. do dnia zapłaty oraz kwotę 647 tytułem kosztów postępowania.

Powyższy nakaz zapłaty uprawomocnił się i został zaopatrzony w klauzulę wykonalności postanowieniem Sądu Rejonowego w Świdnicy z dnia 08 marca 2007 r. na rzecz (...) im. (...) w całości.

(dowód: nakaz zapłaty z dnia 07 lutego 2007 r. z postanowieniem z dnia 08 marca 2007 r. w przedmiocie nadania klauzuli wykonalności - k. 14-15)

Na podstawie powyższego tytułu wykonawczego (...) im. (...) w G. złożył do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Kłodzku Rewiru III wniosek z dnia 04 kwietnia 2007 r. o wszczęcie postępowania egzekucyjnego przeciwko M. R. (2).

Postanowieniem z dnia 18 czerwca 2007 r. Komornik sądowy Rewiru III przy Sądzie Rejonowym w Kłodzku uznał się niewłaściwym do dalszego prowadzenia sprawy i przekazał wniosek egzekucyjny Komornikowi sądowemu Rewiru II przy sądzie Rejonowym w Świdnicy – do łącznego prowadzenia.

Postanowieniem z dnia 04 lipca 2013 r. Komornik sądowy przy sądzie Rejonowym w Świdnicy A. S. (2) zakończył postępowanie egzekucyjne w sprawie. Podstawę zakończenia postępowania stanowił art. 823 k.p.c. (bezczyność wierzyciela).

W postępowaniu egzekucyjnym prowadzonym pod sygn. Km 1361/07 wyegzekwowano od dłużniczki M. R. (2) kwotę 1.981,99 zł, w tym kwotę 600 zł tytułem kosztów zastępstwa prawnego w postępowaniu egzekucyjnym.

(okoliczności bezsporne, nadto dowód: wniosek – k. 1 akt Km 1361/07, postanowienie – k. 3, 44 akt postępowania egzekucyjnego Km 1361/07, zaświadczenie – k. 112-113)

M. R. (1) zmarła w dniu 29 maja 2012 r.

Wnioskiem z dnia 11 lutego 2014 r. (...) Sp. z o.o. z siedzibą w S. zainicjowała przed Sądem Rejonowym w Świdnicy postępowanie spadkowe po zmarłej w dniu 29 maja 2012 r. M. R. (1).

Postanowieniem Sądu Rejonowego w Świdnicy z dnia 28 kwietnia 2014 r. stwierdzono, że spadek po M. R. (2) na podstawie ustawy nabyli: mąż A. R. oraz córka M. R. (1) po 1/2 części spadku każde z nich z dobrodziejstwem inwentarza.

(dowód: postanowienie – k. 15 akt Sądu Rejonowego w Świdnicy I Co 920/16, wniosek o stwierdzenie nabycia spadku z dowodem nadania – k. 66-68)

W dniu 07 czerwca 2016 r. (...) Sp. z o.o. w S. złożyła do Sądu Rejonowego w Świdnicy wniosek o nadanie klauzuli wykonalności tytułowi egzekucyjnemu w postaci nakazu zapłaty z dnia 07 lutego 2007 r. na jej rzecz z zaznaczeniem przejścia obowiązku zmarłej dłużniczki M. R. (3) na jej spadkobierców M. R. (1) i A. R..

Postanowieniem Sądu Rejonowego w Świdnicy z dnia 24 czerwca 2016 r. w sprawie I Co 920/16 nadano klauzulę wykonalności prawomocnemu nakazowi zapłaty Sądu Rejonowego w Świdnicy z dnia 07 lutego 2007 r. w sprawie VI Nc 118/07 przeciwko spadkobiercom dłużniczki – M. R. (1) i A. R. z zaznaczeniem przejścia uprawnienia na rzecz (...) Sp. z o.o. w S..

(dowód: postanowienie z dnia 24.06.2016 r. – k. 19-19v)

W dniu 07 grudnia 2016 r. (...) Sp. z o.o. w S. złożyła do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Kłodzku A. S. (3) wniosek o wszczęcie postępowania egzekucyjnego przeciwko M. R. (1) i A. R. na podstawie nakazu zapłaty Sądu Rejonowego w Świdnicy z dnia 07 lutego 2007 roku w sprawie VI Nc 118/07, zaopatrzonego w klauzulę wykonalności postanowieniem Sądu Rejonowego w Świdnicy z dnia 24 czerwca 2016 r. w sprawie I Co 920/16 z zaznaczeniem przejścia uprawnień na rzecz (...) Sp. z o.o. w S..

Postanowieniem z dnia 12 grudnia 2018 r. postępowanie egzekucyjne prowadzone pod sygnaturą akt Km 4874/16 zostało umorzone wobec stwierdzenia bezskuteczności egzekucji.

(dowód: wniosek egzekucyjny z dnia 07.12.2016 r. – k. 74-77, postanowienie – k. 78-78v)

Sąd zważył, co następuje:

Sąd ustalił stan faktyczny na podstawie przedstawionych przez strony dokumentów, w tym dokumentów urzędowych w postaci orzeczeń sądowych i postanowień organów egzekucyjnych. Autentyczność ani wiarygodność tych dokumentów nie była przez strony kwestionowana, ani nie budziła wątpliwości Sądu. Były one przedstawiane w odpisach przez obie strony postępowania, co dodatkowo potwierdzało ich wiarygodność.

Sąd zważył, iż w niniejszej sprawie spór stron miał charakter stricte prawny. Fakty między stronami były poza sporem.

Powodowie domagali się pozbawienia wykonalności tytułu wykonawczego w części obejmującej obowiązek zapłaty:

a) odsetek umownych od kwoty 1.635,84 zł za okres od dnia 08 marca 2007 r. do dnia 31 maja 2013 r.,

b) odsetek ustawowych od kwoty 261,57 zł za okres od dnia 08 marca 2007 r. do dnia 31 maja 2013 r.

- w zakresie w jakim suma powyższych odsetek przekraczała kwotę 1.381,99 zł.

Zgodnie z treścią art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c. dłużnik może w drodze powództwa żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w całości lub części albo ograniczenia, jeżeli po powstaniu tytułu egzekucyjnego nastąpiło zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie wygasło albo nie może być egzekwowane; gdy tytułem jest orzeczenie sądowe, dłużnik może powództwo oprzeć także na zdarzeniach, które nastąpiły po zamknięciu rozprawy, a także zarzucie spełnienia świadczenia, jeżeli zarzut ten nie był przedmiotem rozpoznania w sprawie.

Strona powodowa powoływała się na przedawnienie części roszczenia odsetkowego z uwagi na upływ czasu od chwili powstania tytułu egzekucyjnego w postaci nakazu zapłaty.

Zgodnie z przepisem art. 125 k.c. w aktualnym brzmieniu, roszczenie stwierdzone prawomocnym orzeczeniem sądu lub innego organu powołanego do rozpoznawania spraw danego rodzaju albo orzeczeniem sądu polubownego, jak również roszczenie stwierdzone ugodą zawartą przed sądem albo sądem polubownym albo ugodą zawartą przed mediatorem i zatwierdzoną przez sąd przedawnia się z upływem sześciu lat. Jeżeli stwierdzone w ten sposób roszczenie obejmuje świadczenia okresowe, roszczenie o świadczenie okresowe należne w przyszłości przedawnia się z upływem trzech lat. Przy czym należy również wskazać, iż przepis art. 125 k.c. w odniesieniu do roszczeń o świadczenia okresowe, stwierdzone prawomocnym orzeczeniem sądowym, należne w przyszłości, również w poprzednim brzmieniu wskazywał na trzyletni termin przedawnienia.

W przypadku roszczeń zasądzonych prawomocnym orzeczeniem bezsporne jest, że zdarzeniem wyznaczającym początek biegu terminu przedawnienia przewidzianego w art. 125 k.c. jest uprawomocnienie się orzeczenia.

Z ustaleń Sądu w niniejszej sprawie wynika, że nakaz zapłaty z dnia 07 lutego 2007 roku został zaopatrzony w klauzulę wykonalności postanowieniem z dnia 8 marca 2007 roku jako orzeczenie prawomocne. Zatem co najmniej od dnia 8 marca 2007 roku nakaz zapłaty był prawomocny. Zatem odsetki umowne i ustawowe zasądzone tym nakazem naliczone za okres od dnia 8 marca 2007 roku podlegały 3-letniemu terminowi przedawnienia.

Strona pozwana zgłaszała zarzut przerwania biegu terminu tego przedawnienia.

Stosownie do treści przepisu art. 123 § 1 pkt 1 k.p.c. bieg przedawnienia przerywa się przez każdą czynność przed sądem lub innym organem powołanym do rozpoznawania spraw lub egzekwowania roszczeń danego rodzaju albo przed sądem polubownym, przedsięwziętą bezpośrednio w celu dochodzenia lub ustalenia albo zaspokojenia lub zabezpieczenia roszczenia. Istotą przerwania biegu przedawnienia zgodnie z przepisami art. 124 k.c. jest to, że termin przedawnienia przestaje biec z chwilą zaistnienia okoliczności powodującej przerwę, a po upływie terminu przerwy biegnie na nowo. W treści przepisu art. 123 k.c. nie sprecyzowano katalogu czynności przerywających bieg terminu przedawnienia, a określono je rodzajowo jako zmierzające bezpośrednio do dochodzenia, ustalenia, zaspokojenia lub zabezpieczenia roszczenia. Niewątpliwie za taką czynność zmierzającą bezpośrednio do zaspokojenia roszczenia jest złożenie wniosku o wszczęcie egzekucji roszczenia podlegającego przedawnieniu. Za taką czynność przyjmuje się w orzecznictwie również złożenie wniosku o nadanie klauzuli wykonalności sądowemu lub pozasądowemu tytułowi egzekucyjnemu (tak m.in. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 17 grudnia 2004 r. w sprawie II CK 276/04; Lex nr 284135; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 16 stycznia 2004 r. w sprawie III CZP 101/03, OSNC 2005, nr 4, poz. 58).

W razie przerwania przedawnienia przez czynność w postępowaniu przed sądem lub innym organem powołanym do rozpoznawania spraw lub egzekwowania roszczeń danego rodzaju albo przed sądem polubownym albo przez wszczęcie mediacji, przedawnienie nie biegnie na nowo, dopóki postępowanie to nie zostanie zakończone - art. 124 § 2 k.p.c. Zatem w przypadku wszczęcia postępowania egzekucyjnego termin przedawnienia nie biegnie, rozpoczynając swój bieg od daty uprawomocnienia się postanowienia o umorzeniu egzekucji.

W niniejszej sprawie strona pozwana powołała się następujące czynności, które jej zdaniem przerwały bieg terminu przedawnienia roszczenia objętego pozwem:

- uzyskanie przez poprzednika prawnego pozwanej tytułu wykonawczego przeciwko poprzednikowi prawnemu powodów w dniu 08 marca 2007 r.,
- wniosek o wszczęcie egzekucji złożonego przez poprzednika prawnego pozwanej z dnia 04 kwietnia 2007 r. (sprawa KM 1613/07, egzekucja umorzona z powodu beczynności wierzyciela na podstawie art. 823 k.p.c.);
- wniosek o stwierdzenie nabycia spadku po zmarłej dłużniczce M. R. (2) złożony w dniu 11 lutego 2014 r. przez pozwaną (postępowanie prawomocnie zakończone w dniu 20.05.2014 r.);
- wniosek o nadanie klauzuli wykonalności na swoją rzecz przeciwko spadkobiercom dłużniczki z dnia 07 czerwca 2016 r. złożony przez pozwaną (klauzulę nadano postanowieniem z dnia 24 czerwca 2016 r.);
- wniosek o wszczęcie egzekucji przeciwko powodom złożony przez pozwaną w dniu 07 grudnia 2016 r. (sprawa KM 4849/16 egzekucja umorzona z powodu bezskuteczności egzekucji postanowieniem z dnia 12 grudnia 2018 roku).

W ocenie tutejszego Sądu, pierwszą czynnością powodującą przerwanie biegu terminu przedawnienia odsetek należnych za okres od dnia 08 marca 2007 roku było złożenie wniosku o nadanie klauzuli wykonalności przez pozwaną jako następcę prawnego pierwotnego wierzyciela, które miało miejsce w dniu 07 czerwca 2016 r. Wobec powyższego roszczenie o zapłatę odsetek umownych od kwoty 1.635,84 zł. i odsetek ustawowych od kwoty 261,57 zł za okres od dnia zaopatrzenia nakazu zapłaty z dnia 07 lutego 2007 r. w sądową klauzulę wykonalności (08.03.2007 r.) do dnia poprzedzającego o 3 lata złożenie wniosku o nadanie klauzuli wykonalności na rzecz następcy prawnego (07.06.2013 r.), uległo przedawnieniu. Przy czym Sąd zważył, iż powodowie domagali się w niniejszej sprawie pozbawienia wykonalności tytułu wykonawczego w zakresie odsetek za okres od 08 marca 2007 r. do 31 maja 2013 r. Sąd był związany tym zakresem żądania.

Sąd nie podziela stanowiska strony pozwanej, by złożenie wniosku o wszczęcie postępowania egzekucyjnego w sprawie Km 1361/07, które to postępowanie uległo umorzeniu z mocy prawa na podstawie art. 823 k.p.c. z uwagi na beczynność wierzyciela, prowadziło do skutecznego przerwania biegu przedawnienia roszczenia wskazanego

w pozwie. Wprawdzie wniosek o wszczęcie egzekucji jako taki stanowi czynność bezpośrednio zmierzającą do zaspokojenia wierzyciela i co do zasady stanowi czynność, która prowadzi do przerwania biegu terminu przedawnienia w rozumieniu art. 123 § 1 pkt 1 k.c. Jednak musi być to wniosek wywołujący skutki prawne. Tymczasem w orzecznictwie wskazuje się, że wniosek o wszczęcie egzekucji, która następnie podlegała umorzeniu z powodu bezczynności wierzyciela nie wywołuje skutków prawnych, jakie ustawa wiąże z tym wnioskiem. Jak wskazano bowiem m.in. w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 10 października 2003 r. w sprawie o sygn. akt II CK 113/02, złożenie przez bank wniosku o wszczęcie egzekucji przerywa bieg przedawnienia (art. 123 § 1 pkt 1 k.c.), przy czym do oceny skutków prawnych wniosku o wszczęcie egzekucji, w razie jej umorzenia na podstawie art. 823 k.p.c., stosuje się odpowiednio art. 182 § 2 k.p.c. (tak również Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 19 listopada 2009 r., IV CSK 244/09 oraz Sąd Najwyższy w orzeczeniu z dnia 14 kwietnia 2011 roku w sprawie IV CSK 439/10). W orzecznictwie zaakcentowano potrzebę stosowania art. 182 § 2 k.p.c. również w razie umorzenia postępowania egzekucyjnego ex lege, a nie tylko w przypadku postępowania rozpoznawczego. Podobne względy jak w postępowaniu rozpoznawczym przemawiają za przyjęciem również i w postępowaniu egzekucyjnym ochrony interesu drugiej strony postępowania, gdy wierzyciel nie wykazuje przez określony czas stosownej aktywności. Umorzenie ex lege postępowania egzekucyjnego powinno wywoływać - przy zastosowaniu art. 182 § 2 k.p.c. niweczy wszystkie skutki prawnej, jakie ustawa wiąże co do zasady ze złożeniem takiego wniosku (w tym także skutek w postaci przerwania biegu terminu przedawnienia).

Sąd wziął pod uwagę, że postępowanie egzekucyjne w sprawie KM 1613/07, zainicjowane wnioskiem poprzednika prawnego pozwanej z 4 kwietnia 2007 roku, uległo umorzeniu na podstawie art. 823 k.p.c., co potwierdza prawomocne postanowienie Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w sprawie KM 1613/07 z dnia 4 lipca 2013 roku. Wobec tego, iż egzekucja podlegała umorzeniu z uwagi na bezczynność wierzyciela, wniosek o wszczęcie egzekucji z dnia 4 kwietnia 2007 roku na zasadzie art. 182 § 2 k.p.c. nie wywołał skutków prawnych, jakie ustawa wiąże z jego wniesieniem, w tym skutku przewidzianego w art. 123 § 1 pkt 1 k.c. W konsekwencji wniosek z dnia 4 kwietnia 2007 roku nie doprowadził do przerwania biegu terminu przedawnienia roszczenia odsetkowego wskazanego w treści pozwu.

W ocenie Sądu także złożenie wniosku o stwierdzenie nabycia spadku po zmarłej M. R. (2) nie spowodowało przerwania biegu przedawnienia. Jak już wspomniano powyżej, w myśl art. 123 k.c. uprawniony może przerwać bieg przedawnienia przez dokonanie właściwej czynności procesowej, przed sądem lub innym organem powołanym do rozpoznawania spraw lub egzekwowania roszczeń danego rodzaju albo przed sądem polubownym. Czynność procesowa uprawnionego musi służyć dochodzeniu, ustaleniu, zaspokojeniu lub zabezpieczeniu roszczenia i do tego celu zmierzać bezpośrednio. Czynność jest podjęta bezpośrednio w powyższych celach w sytuacji gdy skutkiem tej czynności jest prowadzenie postępowania które może zakończyć się wydaniem orzeczenia zasądzającego lub wydaniem orzeczenia ustalającego czy też zabezpieczającego roszczenie. Nie zmierza bezpośrednio do tychże celów czynność wszczynająca postępowanie zmierzające do innego skutku, chociażby skutek ten był koniecznym warunkiem wszczęcia następnego zespołu działań, prowadzącego już do dochodzenia, ustalenia, zabezpieczenia czy zaspokojenia roszczenia. Nie przerywa biegu przedawnienia ponieważ nie zmierza bezpośrednio do realizacji wymienionych wyżej celów, wniosek o stwierdzenie nabycia spadku jako, że przedmiotem tego postępowania jest ustalenie sukcesji generalnej prawa spadkobiercy, a nie ustalenie, dochodzenie czy też zaspokojenie wierzytelności wnioskodawcy (tak m.in. Sąd Apelacyjny w Łodzi w wyroku z dnia 12 stycznia 2018 roku w sprawie I ACa 600/17).

Z ustaleń Sądu wynika zatem, że dopiero wniosek o nadanie klauzuli wykonalności z dnia 7 czerwca 2016 roku doprowadził do przerwania biegu terminu przedawnienia odsetek umownych i ustawowych objętych tytułem wykonawczym naliczonych za okres od dnia 08 marca 2007 roku. Wniosek przerwał bieg terminu przedawnienia co do odsetek naliczonych za okres od dnia 07 czerwca 2013 roku. Zatem odsetki umowne i ustawowe objęte tytułem wykonawczym, należne za okres od dnia 08 marca 2007 roku do dnia 7 czerwca 2013 roku uległy przedawnieniu na mocy art. 117 § 2 k.c. w zw. z art. 125 § 1 zd. 2 k.c. i nie mogą być dochodzone. Zatem istnieje podstawa z art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c. do pozbawienia wykonalności tytułu wykonawczego w tym zakresie. W treści pozwu z góry zaznaczono, że co do kwoty 1381,99 zł roszczenie objęte tytułem wykonawczym zostało już wyegzekwowane. W zakresie tej kwoty wygasło uprawnienie powodów do żądania pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności. Dlatego możliwość pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności obejmowała sumę odsetek za okres od dnia 08 marca 2007 roku do

dnia 07 czerwca 2013 roku, w części w jakiej suma tych odsetek przekraczała kwotę 1381,99 zł. Nadto żądanie pozwu obejmowało jedynie odsetki za okres od dnia 08 marca 2007 roku do dnia 31 maja 2013 roku, a Sąd nie był uprawniony do orzekania ponad żądanie pozwu.

Biorąc pod uwagę powyższe ustalenia, na podstawie art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c. w zw. z art. 117 § 2 k.c. w zw. z art. 125 § 1 zd. 2 k.c. Sąd pozbawił wykonalności tytuł wykonawczy w postaci prawomocnego nakazu zapłaty, wydanego przez Sąd Rejonowy w Świdnicy VI Wydział Grodzki z dnia 07 lutego 2007 roku w sprawie o sygnaturze akt VI Nc 118/07, zaopatrzonego w klauzulę wykonalności postanowieniem Sądu Rejonowego w Świdnicy I Wydział Cywilny z dnia 24 czerwca 2016 roku w sprawie I Co 920/16 z zaznaczeniem przejścia obowiązku na M. R. (1) i A. R. i z zaznaczeniem przejścia uprawnień na rzecz (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S., w części obejmującej obowiązek zapłaty:

c) odsetek umownych od kwoty 1635,84 zł za okres od dnia 08 marca 2007 roku do dnia 31 maja 2013 roku,

d) odsetek ustawowych od kwoty 261,57 zł za okres od dnia 08 marca 2007 roku do dnia 31 maja 2013 roku,

- w zakresie w jakim suma powyższych odsetek przekracza kwotę 1381,99 zł.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. w zw. z art. 108 k.p.c. w zw. z § 2 pkt. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2018 r., poz. 265) i zasądził od pozwanej jako strony przegrywającej postępowanie na rzecz powodów solidarnie kwotę 1117 zł tytułem kosztów postępowania. Na koszty procesu poniesione przez powodów składały się: kwota 900,00 zł z tytułu wynagrodzenia radcy prawnego oraz kwota 17 zł z tytułu zwrotu opłaty skarbowej od pełnomocnictwa. Z uwagi na współuczestnictwo materialne po stronie powodowej, fakt solidarnej odpowiedzialności powodów na podstawie kwestionowanego tytułu wykonawczego, Sąd uznał, że powodom nie przysługuje odrębne roszczenie o zwrot kosztów procesu dla każdego z powodów i zasądził solidarnie na rzecz powodów wyliczoną jak wyżej sumę kosztów procesu, stosując przepis art. 105 § 2 k.p.c. przez analogię. Sąd zasądził także na podstawie art. 98 § 11 k.p.c. od zasądzonych na rzecz powodów kosztów procesu odsetki ustawowe za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty.